

[Holger Larsen.]

store Spædbørnsdødelighed, vi har i vort Land, en ejendommelig høj Dødelighed, vistnok i Øjeblikket den højeste, noget Land har.

Man tør vel formode, at naar dette Forslag gennemføres, vil de allerfleste Kvinder gaa ind i Sygekasserne. Jeg gaar ud fra, at der ikke vil findes ret mange, der vover at staa udenfor, saaledes at denne gode Barselhjælp bliver sikret næsten alle fødsels Kvinder. Men naturligvis, nogle vil der altid blive tilbage, og derfor er der i Afsnittet om social Forsorg indsat Bestemmelser vedrørende de Kvinder, som ikke er Medlemmer af Sygekasser. De findes i §§ 231—240, som tilsiger dem dels Jordemoderhjælp og Lægehjælp og dels Erstatning for Erhvervstab, men det sidste udbetalt efter det sociale Udvalgs Skøn, og endvidere kan der tildeles dem 1 Liter Sødme daglig i 6 Maaned. Jeg vil nu ikke tro, at denne sociale Forsorg kommer til at omfatte saa forfærdelig mange Kvinder.

Jeg vender mig derefter til Invaliderne. Her er der kommet en meget betydningsfuld Ændring ind i Lovforslaget. Som ærede Medlemmer vil erindre, viste der sig ved Behandlingen af dette Lovforslag i Fjor hos alle Partier ikke saa lidt Ængstelse for, at der, skønt Skalaen var forholdsvis høj, i alt Fald højere end tidligere, alligevel skulde være Invalid, navnlig paa Landet, som vilde faa mindre, og det til Trods for, at man havde Tillæget efter Skøn.

Jeg var maaske den, der var mindst ængstelig, idet jeg gik ud fra, at Skønstillæget, fornuftigt brugt, ogsaa vilde kunne dække Invaliderne paa Landet, saaledes at man var i Stand til endogsaa at give dem mere, og det byggede jeg naturligvis paa, at man i Lovforslaget forhøjede Aldersrenten paa Landet med 25 pCt. og kunde bruge Skønstillæget i Flæng, det var en samlet Pulje, en samlet Kasse, og man kunde altsaa bruge disse 5 pCt. næsten udelukkende til Invaliderne.

Ministeren lovede imidlertid straks at raade Bod paa denne Skavank, om man vil kalde det saa, som navnlig meget stærkt blev paapeget af Venstre, og det har Ministeren gjort, idet Udvalget straks efter Nedsættelsen fik sendt et Forslag, hvorefter der for konstateret Invaliditet skulde ydes et Tillæg til Skalaen paa 90 Kr. i København, 84 Kr. i Provinsbyerne og 78 Kr. paa Landet.

Ministeren begrundede dette Tillægs Ydelse dels ud fra det uheldige i, at man ellers maatte have en Overgangsbestemmelse

gældende for mange Aar, men dels og væsentligt ud fra det ønskelige i, at yngre Personer, som maa bære deres Invaliditet hele Livet igennem, bliver noget bedre stillet end de, hvis Tab af Erhvervsevne alene beror paa Alderdom.

Dette finder jeg er en udmærket Betragtning, som jeg vilde mene alle kunde tiltræde. Stillingen er naturligvis langt værre for et Menneske, der bliver Invalid i 25 Aars Alderen og saa skal lide under dette hele Livet igennem, end den er for et gammelt Menneske, som faar sin Understøttelse ved 65 Aars Alderen, og som dog har levet hele sit forudgaaende Liv med sine Lemmers fulde Brug o. s. v.

Det samme gælder det i samme Skrivelse omtalte Blindetillæg af henholdsvis 120 Kr., 112 Kr. og 104 Kr. for de forskellige Kommunegrupper til Bestridelse af Udgifter til Bistand af seende, et Tillæg, som ogsaa skulde kunne ydes svagtseende. Disse Bidrag har Ministeren nu indføjet i Loven henholdsvis i § 40, Stk. 1, og § 62, Stk. 1. Ved at indføre disse to Bestemmelser mener Ministeren, at de 5 pCt. af Rentens Grundbeløb, der skal kunne udeles som Skønstillæg i personlig Hjælp, vil kunne nedsættes til 4 pCt.; og herom stiller Ministeren Forslag i § 40, sidste Stykke. Merudgiften til disse Tillæg vil andrage ca. 1½ Mill. Kr.

Nu bemærkede jeg, at de to ærede Ordførere, den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti og Ordføreren for Venstre, gik imod disse to Tillæg. Dette vil jeg meget beklage. For det første tør jeg vist sige, at det var disse to Partier, der i høj Grad var medvirkende til, at denne Bestemmelse blev optaget i Loven, og dette, at den blev optaget i Loven, har straks givet Invaliderne et Haab om, at man paa dette Felt vil komme dem til Hjælp. Men dertil kommer, at det ogsaa har bevirket, at Skønstillæget i det foreliggende Lovforslag er nedsat fra 5 til 4 pCt. Jeg vil haabe og tro, at man ved Behandlingen maa kunne bevare disse Tillæg.

Af endnu større Betydning for Invaliderne vil jeg anse nogle Ændringer, der tager Sigte paa Indførelse af forebyggende Forsorg for Invaliderne. Da Ministeren forelagde Lovforslaget sidste Aar, gjorde han opmærksom paa, at Spørgsmaalet om Vanføreforsorgen vilde blive overvejet; han nedsatte derfor et Udvalg, og dette Udvalg har udarbejdet en Betænkning, som er overordentlig interessant, og som findes optrykt sammen med Lovforslaget.

Denne Betænkning omfatter Forslag til en rationel Ordning og Udnyttelse af